

Finansutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av mervärdesskattelagen och 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av mervärdesskattelagen och 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (RP 50/2024 rd): Ärendet har remitterats till finansutskottet för betänkande.

Motion

I samband med propositionen har utskottet behandlat följande motion:

- åtgärdsmotion AM 42/2023 rd Sofia Virta gröna Åtgärdsmotion om att höja den nedre gränsen för småskalig företagsverksamhet.

Beredning i delegation

Ärendet har beretts i finansutskottets skattedelegation.

Sakkunniga

Delegationen har hört

- konsultativ tjänsteman Marja Niiranen, finansministeriet
- konsultativ tjänsteman Miika Grönholm, finansministeriet
- ledande sakkunnig Anne Kaleva, Skatteförvaltningen
- chefsforskare Tuomas Matikka, Statens ekonomiska forskningscentral
- skatteexpert Tiina Ruohola, Finlands näringsliv rf
- ledande expert Toni Jääskeläinen, Finsk Handel rf
- ledande skatteexpert Tomi Viitala, Centralhandelskammaren
- ordförande Liisa Hanén, Mikro- och ensamföretagare rf
- verkställande direktör Carita Orlando, Finlands Företagarkvinnor rf
- skatteexpert Laura Kurki, Företagarna i Finland rf
- chef för juridiska ärenden Kati Malinen, Skattebetalarnas Centralförbund rf.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- Autoalan Palvelutuottajat ry

Betänkande FiUB 9/2024 rd

- Suomen Hiusalan Ammattilaiset ja Yrittäjät Ry
- Kosmetologföreningen i Finland
- Finlands Olympiska Kommitté rf
- Kultur- och konstområdets centralorganisation KULTA rf
- Suomen Kirjailijaliitto r.y.
- Konstnärsgillet i Finland
- Finlands Revisorer rf
- Företagarna i Finland rf.

PROPOSITIONEN OCH MOTIONEN

Propositionen

Regeringen föreslår att mervärdesskattelagen och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ändras.

Syftet med propositionen är att genomföra en ändring som gäller den särskilda ordningen för små företag i direktivet om ett gemensamt system för mervärdesskatt.

Det föreslås att skattelättnaden vid den nedre gränsen för skattskyldighet slopas i enlighet med EU-rätten.

Enligt förslaget ska fastställandet av den nedre gränsen för skattskyldighet harmoniseras i enlighet med EU-rätten. För att förhindra missbruk och för att förverkliga syftet med skattefrihet för verksamhet i liten skala föreslås det att man som en förutsättning för skattefriheten beaktar näringsidkarens omsättning för en längre tidsperiod än i nuläget. Det föreslås att omsättningen för både det innevarande kalenderåret och det föregående kalenderåret beaktas.

Tillämpningen av den nedre gränsen för skattskyldighet harmoniseras i enlighet med EU-rätten så att skyldigheten att retroaktivt registrera sig som skattskyldig för tiden före överskridningen av den nedre gränsen slopas. Det föreslås att skyldigheten att betala skatt inträder först vid den tidpunkt då den nedre gränsen för skattskyldighet överskrids.

För att förbättra neutraliteten i beskattningen föreslås det att den nationella skattefriheten för verksamhet i liten skala utvidgas i enlighet med EU-rätten till att gälla sådana utländska näringsidkare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i en annan medlemsstat, men som saknar ett fast driftställe i Finland. En förutsättning för skattefrihet är att näringsidkarens årsomsättning i unionen är högst 100 000 euro. Maximigränsen för omsättning i unionen gäller enligt förslaget till skillnad från nuläget också sådana utländska näringsidkare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i en annan medlemsstat och har ett fast driftställe i Finland. För att skattefriheten ska kunna tillämpas i en eller flera av EU:s medlemsstater ska näringsidkaren registreras i den särskilda ordningen för gränsöverskridande undantag från skatteplikt endast i en medlemsstat, det vill säga i etableringsmedlemsstaten. Det föreslås att näringsidkare som har säte i Finland på motsvarande sätt har rätt att tillämpa motsvarande nationella skattefrihet i andra EU-

Betänkande FiUB 9/2024 rd

medlemsstater om näringsidkarna i Finland har registrerats i den särskilda ordningen för bedrivande av verksamhet i liten skala inom gemenskapen.

Dessutom görs det enligt förslaget vissa andra justeringar i mervärdesskattelagen.

Det föreslås att lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ändras så att det för försummelser av anmälningsskyldigheterna i anslutning till den ovannämnda särskilda ordningen åläggs en försummelseavgift.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2025.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2025.

Åtgärdsmotionen

I åtgärdsmotion AM 42/2023 rd föreslås det att regeringen ska vidta åtgärder för att höja den nedre gränsen för företagsverksamhet i liten skala till 20 000 euro.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt

Utskottet tillstyrker lagförslaget, men med ändringar.

Genom propositionen genomförs de ändringar som de obligatoriska bestämmelserna i direktivet om små företag förutsätter. Den viktigaste ändringen gäller slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen för skattskyldighet. Det baserar sig på tvingande bestämmelser i direktivet och utskottet har ingenting att anmärka på detta.

Utskottet har inte heller i övrigt något att anmärka på de föreslagna ändringar som bygger på direktivet. Ändringarna innebär bland annat att fastställandet av den nedre gränsen för skattskyldighet harmoniseras i unionens medlemsstater. Den nedre gränsen för skattskyldighet ska beräknas utifrån omsättningen under kalenderåret i stället för omsättningen under räkenskapsperioden såsom i nuläget. För att syftet med skattefriheten för verksamhet i liten skala ska förverkligas och för att missbruk ska kunna förhindras ska förutsättningarna för tillämpningen av skattefriheten bedömas utifrån inte bara det innevarande kalenderårets omsättning utan också det föregående kalenderårets omsättning. Näringsidkaren ska införas i registret vid den tidpunkt då den nedre gränsen överskrids. En näringsidkare kan således inte längre införas i registret retroaktivt vid ingången av räkenskapsperioden. Ändringen gör tillämpningen av skattefrihet mer förutsebar och förenklar skattesystemet för både de skattskyldiga och Skatteförvaltningen.

Enligt propositionen ska det också införas en särskild ordning genom vilken skattefriheten för små företag tillämpas i andra medlemsstater än etableringsmedlemsstaterna. Den särskilda ordningen understöddes också av sakkunniga, men de påpekade också behovet av tillsyn i anslutning till detta.

Betänkande FiUB 9/2024 rd

Direktivet möjliggör också ett förfarande för senareläggning av skattskyldighetens inträde. Regeringen föreslår dock inte att förfarandet ska införas. Utskottet anser att denna linje är motiverad. Många sakkunniga har också välkomnat lösningen.

Regeringen föreslår att den nedre gränsen för skattskyldighet inte ändras från den nuvarande nivån på 15 000 euro. Den nationella nedre gränsen för skattskyldighet får enligt direktivet vara högst 85 000 euro.

Konsekvenser av slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen.

Slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen gäller företag vars omsättning under räkenskapsperioden ligger mellan 0—30 000 euro och i synnerhet företag vars skattepliktiga köp som hänför sig till affärsverksamheten är ringa jämfört med försäljningen och vars försäljning i huvudsak sker direkt till konsumenter. Slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen påverkar således särskilt sådana arbetskraftsintensiva företag som beviljats skattelättnad och vars försäljning i huvudsak sker direkt till konsumenter. Enligt regeringens beräkningar finns det cirka 27 000 sådana företag. Ju mindre företagets omsättning är, desto större är ökningen av skattebördan relativt sett. Slopandet av skattelättnaden medför dock också ett incitament för företag inom omsättningsintervallet 0—15 000 euro att börja omfattas av skattefriheten. Eftersom bedömningen av inverkan på företagets beteende är förenad med många osäkerhetsfaktorer, har finansministeriet gjort bedömningen att skattebördan till följd av slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen ökar hos 9 000—27 000 företag. Den ökade skattebördan kommer att kvarstå som en belastning hos de företag som på grund av marknadsförhållandena inte kan överföra ökningen till konsumentpriserna.

Enligt erhållen utredning finns de ovan avsedda 27 000 företagen inom 150 olika sektorer. Över hälften av dessa företag finns inom de sju största sektorerna. Till dessa hör bland annat frisörer, skönhetsvård, litterärt och konstnärligt skapande och annan sportverksamhet. Företag inom frisersalongssektorn är starkast representerade bland de företag som fått skattelättnad vid den nedre gränsen och som i huvudsak säljer till konsumenter. De utgör 11 procent av företagen. När man beaktar alla företag som fått skattelättnad vid den nedre gränsen samt både de som i huvudsak säljer till konsumenter och de som säljer till andra företag är företag inom frisersalongssektorn näst mest representerade efter konsultverksamheten avseende företags organisation. Andelen företag inom frisersalongssektorn utgör omkring 5 procent av alla dessa företag. Enligt den undersökning av Statens ekonomiska forskningscentral och det datamaterial från Skatteförvaltningen som det hänvisas till i propositionen finns det inte någon skillnad mellan könen i fråga om de företagare som omfattas av skattelättnaden vid den nedre gränsen.

Slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen beräknas öka statens mervärdesskatteintäkter på årsnivå med cirka 80 miljoner euro på 2025 års nivå. Enligt propositionen inflyter uppskattningsvis 4 miljoner euro av detta belopp 2025, eftersom skattelättnaderna vid den nedre gränsen vad gäller kalenderåret 2024 i huvudsak söks genom en anmälan som lämnas i februari 2025. Budgetkonsekvenserna realiseras fullt ut från och med 2026. Slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen medför också konsekvenser för inkomstbeskattningen, eftersom skattelättnaden vid den nedre gränsen för mervärdesskatt är skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen. Med beaktande av inkomstbeskattningen beräknas i propositionen att slopandet av skattelättnaden vid

Betänkande FiUB 9/2024 rd

den nedre gränsen totalt ökar skatteintäkterna med uppskattningsvis cirka 59 miljoner euro på årsnivå.

Nedre gräns för skattskyldighet

Sakkunniga har föreslagit en höjning av den nedre gränsen för skattskyldigheten bland annat för att lindra de negativa konsekvenserna av att skattelättnaden vid den nedre gränsen slopas.

Av administrativa orsaker har verksamhet i liten skala befriats från mervärdesskatt. Befrielsen är avsedd att omfatta verksamhet i liten skala, hobbyverksamhet och sporadisk verksamhet. Av neutralitetsskäl har den nedre gränsen fastställts till en relativt låg nivå. Den nedre gränsen för skattskyldighet ska hållas på en relativt låg nivå också för att företag inte får incitament att dela upp sina verksamheter på ett sätt som orsakar ekonomiska effektivitetsförluster.

Utskottet påpekar att syftet med skattelättnaden vid den nedre gränsen och skattelättnadens konsekvenser för företagen skiljer sig från syftet med och konsekvenserna av höjningen av den nedre gränsen. Syftet med skattelättnaden vid den nedre gränsen har varit att främja förutsättningarna för tillväxt i företag som ligger nära den nedre gränsen genom att lindra den skattebörda som skattskyldigheten medför. Att den nedre gränsen höjs innebär endast att den tröskel för ökning av tillväxten som denna skattebörda medför höjs. Höjningen innehåller inte någon lindring av skattebördan vid den nedre gränsen som motsvarar skattelättnaden vid den nedre gränsen. Slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen kan således inte direkt ersättas genom en höjning av den nedre gränsen, och det går inte att dra några slutsatser om vilken nivå på skattelättnaden vid den nedre gränsen som är ändamålsenlig. Höjningen av den nedre gränsen kommer främst att ge en stödjande effekt på tillväxten i företag med en omsättning som underskrider den nuvarande nedre gränsen på 15 000 euro. Å andra sidan kan höjningen ge ett incitament att dämpa tillväxten i företag med en omsättning som ligger nära den nya höjda nedre gränsen. Genom att höja den nedre gränsen kan man endast lindra de konsekvenser som slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen har för skattebördan för en del av de företag som omfattas av skattelättnaden. En höjning av den nedre gränsen gynnar sådana företag som i huvudsak säljer direkt till konsumenter och vars skatt på försäljningen i allmänhet överstiger de skatter som får dras av. Höjningen av den nedre gränsen kan också anses minska de skattskyldigas och Skatteförvaltningens administrativa börda.

Mervärdesskatten är en fiskal skatt och den är förenad med ett högt krav på neutralitet. Den nedre gränsen gör att företag vars omsättning ligger vid gränsen och som bedriver verksamhet under likartade förhållanden försätts i en inbördes ojämlik ställning, vilket snedvrider konkurrensen. I propositionen bedöms effekterna av två alternativa modeller. Enligt bedömningen kommer en måttlig höjning av den nedre gränsen till 20 000 euro sannolikt inte att ha någon betydande negativ inverkan på företagens beteende eller konkurrensförhållanden jämfört med den nuvarande nedre gränsen. En höjning till 30 000 euro kan däremot i detta avseende ha större negativa konsekvenser än den nuvarande nedre gränsen. För företagsverksamheten kan det också uppstå ett incitament att dela upp verksamheten, vilket orsakar ekonomiska effektivitetsförluster. Fel incitament kan leda till oändamålsenliga lösningar i affärsverksamheten och snedvrider konkurrensen. Dessa olägenheter uppskattas bli allt större ju högre den nedre gränsen är.

Betänkande FiUB 9/2024 rd

Utskottet betonar konkurrensneutraliteten mellan företagen, och därför måste den nedre gränsen för skattskyldigheten vara tillräckligt låg. Syftet med införandet av den nedre gränsen för skattskyldighet har inte varit att befria egentlig yrkes- eller affärsverksamhet från skatt, utan att lämna närmast hobbyverksamhet och verksamhet i liten skala utanför beskattningen. Utskottet anser dock att det är motiverat att lindra konsekvenserna av slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen genom en måttlig höjning av den nedre gränsen till 20 000 euro. Det förslag om att höja den allmänna skattesatsen (RP 61/2024 rd) som är under behandling i riksdagen bedöms stärka den ökning av skattebördan som slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen medför, vilket talar för den föreslagna måttliga höjningen. Höjningen av den nedre gränsen har också en minskande effekt på företagens och Skatteförvaltningens administrativa börda.

Höjningen av den nedre gränsen till 20 000 euro beräknas enligt propositionen minska mervärdesskatteinkomsterna på årsnivå med uppskattningsvis 10 miljoner euro jämfört med en situation där den nedre gränsen inte höjs. Den effekt på skatteintäkterna som beräknas i propositionen minskar med samma belopp. Därmed kommer den fulla effekten av ökningen av skatteintäkterna på årsnivå att uppgå till 49 miljoner euro i stället för 59 miljoner euro enligt propositionen.

Avslutningsvis

Utskottet betonar behovet av tillräcklig information och handledning från Skatteförvaltningen om lagändringarna och tillämpningen av dem.

Åtgärdsmotionen

Med hänvisning till det som sägs ovan föreslår utskottet att åtgärdsmotionen förkastas, eftersom den nedre gränsen stiger till det belopp som föreslås i motionen.

DETALJMOTIVERING

Lagförslag 1

3§. Utskottet föreslår att 3 § 1 mom. i mervärdesskattelagen i lagförslag 1 ändras så att den nedre gränsen för skattskyldigheten blir 20 000 euro. Enligt ikraftträdandebestämmelsen ska den nya nedre gränsen tillämpas på räkenskapsperioder som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter eller på en sådan del av en räkenskapsperiod som infaller efter ikraftträdandet, om räkenskapsperioden har börjat före ikraftträdandet.

Ett villkor för tillämpning av skattefrihet är således att omsättningen under det innevarande kalenderåret är högst 20 000 euro. Ett ytterligare villkor är att omsättningen under det kalenderår som föregått det innevarande kalenderåret är högst 20 000 euro. Båda villkoren måste vara uppfyllda för att befrielsen från skatteplikt ska gälla. Under det första året lagen är i kraft, 2025, är en förutsättning för skattefrihet att omsättningen för kalenderåret 2024 är högst 20 000 euro.

149 j §. Utskottet föreslår en teknisk korrigering i den finska versionen av 149 j § 1 mom. i lagförslag 1. Ändringen påverkar inte den svenska språkdräkten.

Betänkande FiUB 9/2024 rd

FÖRSLAG TILL BESLUT

Finansutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 2 i proposition RP 50/2024 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 1 i proposition RP 50/2024 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Riksdagen forkastar åtgärdsmotion AM 42/2023 rd.

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i mervärdesskattelagen (1501/1993) 14 a kap.,
ändras 3 §, 123 § 2 mom., 137 § 1, 4 och 5 mom., 173 § 2 mom. och 216 §,
sådana de lyder, 3 § i lagarna 1301/2003, 961/2020, 623/2021 och 1113/2021, 123 § 2 mom. i
lag 1359/2009, 137 § 1, 4 och 5 mom. i lag 1152/2016, 173 § 2 mom. i lag 1061/2007 och 216 § i
lag 773/2016, samt
fogas till lagen en ny 3 a §, till 131 §, sådan den lyder i lagarna 1486/1994, 505/2014, 507/2014
och 1113/2021, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till lagen ett nytt 14
kap., i stället för det 14 kap. som upphävts genom lag 784/2020 och till 173 §, sådan den lyder i la-
garna 377/1994, 1061/2007 och 529/2010, ett nytt 2 mom., varvid det ändrade 2 mom. och det nu-
varande 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

Verksamhet i liten skala

3 §

Säljaren är inte skattskyldig om det innevarande kalenderårets och det föregående kalenderår-
ets omsättning är högst 20 000 euro, förutsatt att säljaren inte på egen anmälan har registrerats
som skattskyldig.

I omsättningen enligt 1 mom. inräknas summan av den skattepliktiga försäljningen, den enligt
38 d, 56, 58, 70, 70 b, 71, 72 och 72 a–72 e § skattefria försäljningen, överlåtelser av fastigheter
eller rättigheter som hänför sig till fastigheter samt försäljningen av finansiella tjänster enligt 41 §

Betänkande FiUB 9/2024 rd

och försäkringstjänster enligt 44 §. I omsättningen inräknas inte försäljning av finansiella tjänster och försäkringstjänster som har karaktären av bitransaktioner och inte heller försäljning av anläggningstillgångar.

I den omsättning som avses i 1 mom. inräknas det mervärdesskattefria värdet av den försäljning som avses i 2 mom.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas varken på

- 1) utlänningar som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet utanför gemenskapen,
- 2) välfärdsområden, eller
- 3) kommuner.

3 a §

Bestämmelserna i 3 § tillämpas på en utlänning som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i en annan medlemsstat än Finland endast om det innevarande kalenderårets och det föregående kalenderårets omsättning i unionen är högst 100 000 euro, förutsatt att utlänningen inte på egen anmälan har registrerats som skattskyldig.

I omsättningen i Europeiska unionen enligt 1 mom. inräknas värdet av de transaktioner som görs inom gemenskapens territorium och som avses i artikel 288.1 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (*mervärdesskattedirektivet*). I omsättningen inräknas inte de finansiella tjänster och försäkrings- och återförsäkringstjänster som har karaktären av bitransaktioner och som avses i artikel 288.1 led e i det direktivet eller den avyttring av materiella eller immateriella anläggningstillgångar som avses i artikel 288.2.

I den omsättning som avses i 1 mom. inräknas det mervärdesskattefria värdet av den försäljning som avses i 2 mom.

123 §

Om näringsidkaren i etableringsstaten genomför både transaktioner som medför rätt till avdrag och transaktioner som inte medför rätt till avdrag, återbärs av den mervärdesskatt som berättigar till återbäring enligt 122 och 122 a § högst den del som hänför sig till avdragsberättigande transaktioner. I fråga om näringsidkare som etablerat sig i en annan medlemsstat bestäms den avdragsgilla andelen enligt etableringsstatens lagstiftning som baserar sig på artikel 173 i mervärdesskattedirektivet.

131 §

Vad som föreskrivs i 1 mom. 4 punkten tillämpas inte på försäljning som sker i en annan medlemsstat och som är skattefri enligt bestämmelser som motsvarar 3 och 3 a §.

137 §

En skattskyldig, vars omsättning under kalenderåret är högst 500 000 euro och en skattskyldig som bokföringslagen inte tillämpas på eller som har rätt att upprätta ett bokslut enligt betalningsprincipen eller låta bli att upprätta ett bokslut, får i de situationer som nämns i 15 § 1 mom. 1

Betänkande FiUB 9/2024 rd

punkten hänföra skatt på försäljning till den kalendermånad under vilken försäljningspriset eller en del av det har influtit.

Om omsättningen för en skattskyldig som tillämpar det förfarande som avses i 1 mom. och som inte har rätt att upprätta ett bokslut enligt betalningsprincipen eller låta bli att upprätta ett bokslut överstiger 500 000 euro under kalenderåret och överskridningen beror på en oförutsägbar eller överraskande orsak, får den skattskyldige fortsätta att tillämpa förfarandet till räkenskapsperiodens utgång.

Omsättningen under kalenderåret enligt 1 och 4 mom. beräknas i enlighet med 3 §.

14 kap.

Den särskilda ordningen för bedrivande av verksamhet i liten skala inom gemenskapen

149 §

Med näringsidkare som är etablerad i Finland avses vid tillämpningen av detta kapitel en näringsidkare, vars i 149 a § avsedda etableringsmedlemsstat är Finland och som har rätt att i en annan medlemsstat än Finland tillämpa skattefrihet som baserar sig på bestämmelser som motsvarar 3 och 3 a §.

Med näringsidkare som är etablerad i en annan medlemsstat avses vid tillämpningen av detta kapitel en näringsidkare, vars i 149 a § avsedda etableringsmedlemsstat är en annan medlemsstat än Finland och som har rätt att tillämpa den skattefrihet för verksamhet i liten skala som avses i 3 §.

149 a §

Med etableringsmedlemsstat avses vid tillämpningen av detta kapitel den medlemsstat där näringsidkaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet.

Med medlemsstat som beviljar skattefrihet avses vid tillämpningen av detta kapitel en medlemsstat som inte är en i 1 mom. avsedd medlemsstat och där skattefrihet som baserar sig på bestämmelser som motsvarar 3 och 3 a § tillämpas.

149 b §

En näringsidkare som är etablerad i Finland och som har för avsikt att tillämpa skattefrihet i en annan medlemsstat ska lämna en förhandsanmälan.

I förhandsanmälan ska uppges

- 1) näringsidkarens namn, verksamhet, rättsliga form och adress,
- 2) de medlemsstater där skattefriheten är avsedd att tillämpas,
- 3) den totala i 3 § 2 mom. och 3 a § 2 mom. avsedda försäljningen av varor och tjänster i Finland och andra medlemsstater under det kalenderår som föregått det innevarande kalenderåret specificerad för varje medlemsstat, och
- 4) den totala i 3 § 2 mom. och 3 a § 2 mom. avsedda försäljningen av varor och tjänster i Finland och andra medlemsstater under det innevarande kalenderåret specificerad för varje medlemsstat.

I fråga om de medlemsstater där en förutsättning för skattefrihet är att det tröskelvärde för omsättning som baserar sig på en bestämmelse som motsvarar 3 § 1 mom. inte överskrider under de

Betänkande FiUB 9/2024 rd

två kalenderår som föregått det innevarande kalenderåret, ska den information som avses i 2 mom. 3 och 4 punkten lämnas specificerad för det innevarande kalenderåret och vart och ett av de två föregående kalenderåren.

I fråga om de medlemsstater i vilka det tillämpas olika tröskelvärden för olika sektorer ska den information som avses i 2 mom. 3 och 4 punkten uppges separat för varje tröskelvärde.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om den information som avses i 2–4 mom.

149 c §

En näringsidkare som är etablerad i Finland ska i förväg anmäla om ändringar i den information som avses i 149 b § 2 mom.

I den anmälan som avses i 1 mom. ska ingå det individuella registreringsnummer som avses i 149 d § och följande:

- 1) de nya medlemsstater där skattefriheten är avsedd att tillämpas,
- 2) de medlemsstater där tillämpningen av skattefriheten upphör,
- 3) den information som avses i 149 b § 2 mom. 3 och 4 punkten.

I den anmälan som avses i 1 mom. får den information som avses i 2 mom. 3 punkten uppges endast till den del den inte ingår i den anmälan per kalenderkvartal som avses i 149 e §.

Tillämpningen av den skattefrihet som avses i 3 § anses upphöra vid ingången av det kalenderkvartal som följer på det att en anmälan som motsvarar anmälan enligt denna paragraf har tagits emot om att näringsidkaren är etablerad i en annan medlemsstat. Om anmälan tas emot under den sista månaden i ett kalenderkvartal, anses dock tillämpningen av skattefriheten upphöra vid ingången av den andra månaden i det kalenderkvartal som följer på mottagandet av anmälan.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om den information som avses i 2 och 3 mom.

149 d §

En näringsidkare som är etablerad i Finland ska införas i ett särskilt identifieringsregister och tilldelas ett individuellt registreringsnummer för tillämpningen av skattefriheten.

Det individuella registreringsnummer som avses i 1 mom. är det mervärdesskattenummer som beviljats näringsidkaren i Finland eller ett nummer som motsvarar mervärdesskattenumret och som har suffixet "EX".

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om det registreringsnummer som avses i 1 mom. och om på vilket sätt numret ska delges.

149 e §

En näringsidkare som är etablerad i Finland ska för varje kvartal under kalenderåret lämna in en anmälan per kalenderkvartal.

Anmälan per kalenderkvartal ska innehålla det individuella registreringsnummer som avses i 149 d § och följande information:

- 1) den totala i 3 § 2 mom. avsedda försäljningen av varor och tjänster i Finland under kalenderkvartalet, och
- 2) den totala i 3 a § 2 mom. avsedda försäljningen av varor och tjänster i andra medlemsstater än Finland under kalenderkvartalet specificerad för varje medlemsstat.

Om försäljning enligt 2 mom. 1 eller 2 punkten inte har skett ska som värdet av försäljningen uppges noll.

Betänkande FiUB 9/2024 rd

I fråga om de medlemsstater i vilka det tillämpas olika tröskelvärden för olika sektorer ska den information som avses i 2 mom. 1 och 2 punkten anmälas separat för varje tröskelvärde.

Anmälan per kalenderkvartal ska lämnas in senast den sista dagen i den månad som följer på det kalenderkvartal som anmälan gäller.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om den information som avses i 2–4 mom.

149 f §

En näringsidkare som är etablerad i Finland ska rätta fel i den anmälan som avses i 149 e § genom att lämna en rättelsedeklaration för kalenderkvartalet i fråga.

Rättelsedeklarationen ska innehålla den rättade information som avses i 149 e § 2 mom. specificerad enligt medlemsstat.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas när fel rättas.

149 g §

En näringsidkare som är etablerad i Finland ska lämna en anmälan om att det tröskelvärde för omsättning i Europeiska unionen som avses i 3 a § 1 mom. överskrids.

Den anmälan som avses i 1 mom. ska innehålla värdet av den försäljning som avses i 149 e § 2 mom. från början av kalenderkvartalet fram till den dag då tröskelvärdet överskreds.

Den anmälan som avses i 1 mom. ska lämnas in inom 15 arbetsdagar från det att tröskelvärdet överskreds.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om den information som avses i 2 mom.

149 h §

Uppgifterna i de anmälningar som avses i 149 b, 149 c, 149 e, 149 f och 149 g § ska anges i euro.

Om den försäljning som uppges i en anmälan som avses i 1 mom. har skett i andra valutor än euro, ska näringsidkaren använda den växelkurs som gällde på kalenderårets första dag. Omräkningen ska göras på grundval av den växelkurs som Europeiska centralbanken offentliggjort den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs.

De anmälningar som avses i 1 mom. ska lämnas in elektroniskt till Skatteförvaltningen.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur de anmälningar som avses i 1 mom. ska lämnas in.

149 i §

Skatteförvaltningen ska utan dröjsmål avaktivera det i 149 d § avsedda individuella registreringsnumret för en näringsidkare som är etablerad i Finland, om

1) det tröskelvärde för omsättning i Europeiska unionen som avses i 3 a § 1 mom. och som näringsidkaren har uppgett överskrids,

2) den medlemsstat som beviljar skattefriheten meddelar att näringsidkaren inte har rätt till skattefrihet eller att skattefriheten i övrigt har upphört,

3) näringsidkaren meddelar att den upphör att tillämpa skattefriheten, eller

4) näringsidkarens verksamhet har upphört.

Om näringsidkaren i de situationer som avses i 1 mom. 2–4 punkten fortsätter att tillämpa skattefriheten i någon annan medlemsstat än den som nämns i anmälan, ska Skatteförvaltningen i stäl-

Betänkande FiUB 9/2024 rd

let för att avaktivera registreringsnumret ändra de uppgifter som avses i 149 b § 2 mom. så att de överensstämmer med den nya informationen.

149 j §

Den i 3 § avsedda skattefriheten för en näringsidkare som är etablerad i en annan medlemsstat anses börja den dag då etableringsmedlemsstaten

- 1) informerar näringsidkaren om det individuella registreringsnumret, eller
- 2) ger näringsidkaren en bekräftelse av det individuella registreringsnumret till följd av en anmälan som motsvarar den anmälan som avses i 149 c §.

Den skattefrihet som avses i 1 mom. anses dock börja högst 35 arbetsdagar efter mottagandet av förhandsanmälan eller anmälan om ändringar i förhandsanmälan, med undantag för de situationer där Skatteförvaltningen eller en myndighet i etableringsmedlemsstaten behöver ytterligare tid för behövliga kontroller för att förhindra skattebedrägeri eller skatteflykt.

149 k §

Skatteförvaltningen meddelar en näringsidkare som är etablerad i Finland beslut om införande i och avförande ur ett särskilt register som avses i 149 d § samt om att näringsidkaren med avvikelse från sin anmälan inte har införts i eller avförts ur registret.

Skatteförvaltningen meddelar en näringsidkare som är etablerad i en annan medlemsstat beslut om att det tröskelvärde för omsättning som anges i 3 § har överskridits.

Skatteförvaltningen delger näringsidkaren ett beslut som avses i 1 mom. elektroniskt. Skatteförvaltningen får delge beslut genom Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänster. Information om delgivningen sänds till näringsidkaren till den elektroniska adress som denne har uppgett. En handling anses ha blivit delgiven den tredje dagen efter det att informationen om delgivningen har sänts till näringsidkaren. Om det under denna tid har funnits ett tekniskt hinder för att ta emot informationen om delgivningen eller få åtkomst till Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänster, anses delgivningen ha skett den tredje dagen efter det att det tekniska hindret har undanröjts.

På delgivning till Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt av beslut som avses i 1 och 2 mom. tillämpas vad som föreskrivs i 57 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

149 l §

Vad som i 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på en näringsidkare som är etablerad i Finland.

Vad som i 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på en näringsidkare som är etablerad i en annan medlemsstat till den del det är fråga om beslut som avses i 149 k § 2 mom.

Ändring i beslut som avses i 149 k § får sökas på det sätt som föreskrivs i 62 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

149 m §

Bestämmelser om påföljd för försummelse av den anmälningsskyldighet som avses i 149 b, 149 c, 149 e och 149 g § finns i 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Betänkande FiUB 9/2024 rd

173 §

Skatteförvaltningen inför den skattskyldige i registret från den tidpunkt då den omsättning som avses i 3 § överskrider det tröskelvärde som anges i 1 mom. i den paragrafen eller den omsättning som avses i 3 a § överskrider det tröskelvärde som anges i 1 mom. i den paragrafen.

Trots vad som föreskrivs i 2 mom. införs den som är skattskyldig med stöd av 12, 26 f och 30 § i registret tidigast från ansökningstidpunkten. Om en näringsidkare som avses i 30 § kan göra avdrag enligt 106 § eller tillämpa 106 § 3 mom. och ansökan har gjorts efter det att den i 30 § avsedda verksamheten inleddes, är näringsidkaren dock skattskyldig från den tidpunkt då den nämnda verksamheten inleds.

216 §

För de skattskyldiga som inte är bokföringsskyldiga är räkenskapsperioden kalenderåret. Räkenskapsperioden för en renbeteslagsgrupp är renskötselåret.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas på räkenskapsperioder som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter, eller en sådan del av en räkenskapsperiod som infaller efter ikraftträdandet, om räkenskapsperioden har börjat före ikraftträdandet.

På en sådan del av en räkenskapsperiod som infaller före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

En skattskyldig har rätt att få lättnad enligt de bestämmelser i 149 a § som gällde vid ikraftträdandet av denna lag för skatt som ska redovisas för kalendermånader som ingår i en sådan del av räkenskapsperioden som föregår ikraftträdandet. På lättnaden tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Uppgifter om beräkningen och beloppet av lättnaden lämnas i samband med den i 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) avsedda skattedeklaration som ska lämnas för den sista skatteperioden 2024.

Vid tillämpningen av 3 och 4 mom. betraktas som räkenskapsperiod de kalendermånader före den 1 januari 2025 som ingår i en räkenskapsperiod enligt bokföringslagen (1336/1997).

2.

Lag

om ändring av 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) 39 § 1 mom. 2 punkten, sådan den lyder i lag 1274/2022, som följer:

39 §

Försummelseavgift

Skatteförvaltningen ålägger den skattskyldige, eller i en situation som avses i 7 eller 8 punkten, den uppgifts- eller anmälningsskyldige att betala högst 5 000 euro i försummelseavgift, om denne trots Skatteförvaltningens uppmaning underlåter att fullgöra

2) den anmälningsskyldighet rörande registrering som anges i 133 f § 1 mom., 133 m § 1 mom., 133 t § 1 mom. eller 134 a § 1 mom. i mervärdesskattelagen, i beslut som meddelats med stöd av 134 a § 2 mom. i den lagen, i 149 b § 1 mom., 149 c § 1 mom., 149 e § 1 mom., 149 g § 1 mom. eller 161 § 1 eller 2 mom. i den lagen eller i 31 § i lagen om förskottsuppbörd eller 31 § i punktskattelagen,

Denna lag träder i kraft den 20 .

Betänkande FiUB 9/2024 rd

Helsingfors 7.6.2024

I den avgörande behandlingen deltog

vice ordförande Krista Mikkonen gröna
medlem Markku Eestilä saml
medlem Janne Heikkinen saml
medlem Timo Heinonen saml
medlem Jari Koskela saf
medlem Aki Lindén sd
medlem Mika Lintilä cent
medlem Minna Reijonen saf (delvis)
medlem Jari Ronkainen saf
medlem Joona Räsänen sd
medlem Sari Sarkomaa saml
medlem Sami Savio saf
medlem Ville Valkonen saml
medlem Pia Viitanen sd
medlem Ville Vähämäki saf
ersättare Pauli Aalto-Setälä saml
ersättare Eeva Kalli cent (delvis)
ersättare Minja Koskela vänst
ersättare Mikko Lundén saf (delvis)
ersättare Lauri Lyly sd
ersättare Saku Nikkanen sd
ersättare Henrik Wickström sv.

Sekreterare var

utskottsråd Tarja Järvinen.

Betänkande FiUB 9/2024 rd

Reservation 1

Reservation 1 sd, gröna, vänst

Motivering

Vi undertecknade anser att små företag drabbas av alltför många negativa förändringar i det finländska mervärdesskattesystemet under en oskäligt kort tid. Inom loppet av ett år tänker regeringen höja den allmänna skattesatsen betydligt med kort varsel, höja de reducerade skattesatserna och i enlighet med EU-rätten genomföra slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen. Vi undertecknade är allvarligt oroad över att de sammantagna konsekvenserna av höjningen av mervärdesskattesatserna och slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen för mervärdesskatt kommer att vara mycket negativa och tunga för små företag.

Slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen höjer mervärdesskattebördan med 15 000—30 000 euro per år för företag som genererar omsättning. Ändringen har mest negativa effekter för företag vars verksamhet är arbetskraftsintensiv och som till följd av konkurrensen inte kan höja sina priser enligt den höjda mervärdesskatten. Sådana företag blir tvungna att betala den högre mervärdesskatten från resultatet, vilket försämrar deras verksamhetsmöjligheter. Slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen påverkar cirka 80 000 företag i Finland, vilket utgör en betydande del av alla företagare i Finland med betoning på mikroföretag som endast sysselsätter företagaren själv. Slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen påverkar därmed särskilt sådana arbetskraftsintensiva företag som beviljats lättnad och vars försäljning i huvudsak sker direkt till konsumenter. Det finns uppskattningsvis cirka 27 000 sådana företag. För att dessa företags verksamhet och attraktionskraften hos företagsverksamhet i liten skala över huvud taget ska kunna tryggas i framtiden, måste slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen kompenseras på något sätt.

Skattelättnaden vid den nedre gränsen är kopplad till den nedre gränsen för mervärdesskattskyldigheten, som under den föregående regeringen i Finland höjts från 10 000 euro till 15 000 euro. Vi föreslår nu att denna gräns höjs till 30 000 euro. Företagarna, Statens ekonomiska forskningscentral och många sakkunniga anser att detta är en förnuftig nedre gräns för skattskyldigheten. För företag som är verksamma kring den nedre gränsen för skattskyldigheten utgör gränsen ett hinder som begränsar tillväxten och därmed också snedvrider verksamheten negativt. En höjning av den nedre gränsen för skattskyldighet skulle minska på företagets administrativa börda, vilket inom inhemsk ekonomisk litteratur har konstaterats vara en betydande faktor som begränsar överskridandet av den nedre gränsen bland företagen. Höjningen av den nedre gränsen skulle således ha positiva konsekvenser för företagets aktivitet och därmed också för makroekonomin. Statens ekonomiska forskningscentral uppskattade 2016 att den optimala gränsen för verksamhet i liten skala i Finland är 32 000 euro. Skatteförvaltningen understöder också höjningen av den nedre gränsen. När regeringen, som en del av nedskärningarna i de offentliga finanserna, föreslår omfattande besparingar i finansieringen av Skatteförvaltningen är det förnuftigt att överväga att lindra Skatteförvaltningens praktiska arbetsbörda genom att höja gränsen för de minsta aktörernas skattskyldighet. Av de ovan nämnda skälen stöder vi en höjning av den nedre gränsen till 30 000 euro per år.

Betänkande FiUB 9/2024 rd
Reservation 1

De positiva effekterna av höjningen av den nedre gränsen för mervärdesskatt är mest betydande inom arbetskraftsintensiva sektorer där företagarna oftast är kvinnor. Dessutom skulle ändringen underlätta den administrativa bördan för den verksamhet inom kulturbranschen som har företagsform. En positiv förändring i en bransch med mycket oregelbundna arbetssätt. Finland bör fatta beslut som stärker kvinnors företagande och som allt oftare uppmuntrar kvinnor att bli företagare och i synnerhet tillväxtföretagare. Vi undertecknade förstår inte hur regeringen, som i övrigt ställer sig mycket positiv till näringslivet, inte har tagit till motåtgärder för att kompensera småföretagarna för slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen. I stället försvårar regeringen företagandet i servicesektorn genom att höja mervärdesskatten och försvaga finländarnas köpkraft.

Förslag

Vi föreslår

att riksdagen godkänner lagförslag 2 enligt betänkandet och

*att riksdagen godkänner lagförslag 1 med följande ändringar: (**Reservationens ändringsförslag**)*

Reservationens ändringsförslag

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i mervärdesskattelagen (1501/1993) 14 a kap.,
ändras 3 §, 123 § 2 mom., 137 § 1, 4 och 5 mom., 173 § 2 mom. och 216 §, sådana de lyder, 3 § i lagarna 1301/2003, 961/2020, 623/2021 och 1113/2021, 123 § 2 mom. i lag 1359/2009, 137 § 1, 4 och 5 mom. i lag 1152/2016, 173 § 2 mom. i lag 1061/2007 och 216 § i lag 773/2016, samt
fogas till lagen en ny 3 a §, till 131 §, sådan den lyder i lagarna 1486/1994, 505/2014, 507/2014 och 1113/2021, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till lagen ett nytt 14 kap., i stället för det 14 kap. som upphävts genom lag 784/2020 och till 173 §, sådan den lyder i lagarna 377/1994, 1061/2007 och 529/2010, ett nytt 2 mom., varvid det ändrade 2 mom. och det nuvarande 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

Verksamhet i liten skala

3 §

Säljaren är inte skattskyldig om det innevarande kalenderårets och det föregående kalenderårets omsättning är högst 30 000 euro, förutsatt att säljaren inte på egen anmälan har registrerats som skattskyldig.

Ikraftträdandebestämmelsen (Som i FiUB)

Betänkande FiUB 9/2024 rd
Reservation 1

Helsingfors 7.6.2024

Joona Räsänen sd
Lauri Lyly sd
Aki Lindén sd
Pia Viitanen sd
Minja Koskela vänst
Krista Mikkonen gröna

Betänkande FiUB 9/2024 rd

Reservation 2

Reservation 2 cent

Motivering

Regeringen föreslår att den nuvarande skattelättnaden vid den nedre gränsen för mervärdesskatteskyldigheten slopas. Bakgrunden till detta är EU:s direktiv om små företag. Skattelättnaden vid den nedre gränsen har varit en skattelättnad för de företag som hör till mervärdesskatteregistret och vars omsättning under räkenskapsperioden understiger 30 000 euro.

Den graderade skattelättnaden vid den nedre gränsen har varit en god skattepolitisk innovation, eftersom den har sänkt tröskeln för tillväxt vid den nedre gränsen. Om ett företags omsättning varit högst 15 000 euro, har det helt och hållet återfått den mervärdesskatt som skattelättnaden berättigar till. Om omsättningen varit större än 15 000 euro men mindre än 30 000 euro, har företaget återfått en del av mervärdesskatten som skattelättnad.

Om skattelättnaden slopas innebär det en kännbar åtstramning av skatten för småföretagare. Slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen beräknas öka statens mervärdesskatteintäkter på årsnivå med cirka 80 miljoner euro. Detta höjer tröskeln för att starta företagsverksamhet och försvagar incitamenten för deltidsföretagande.

Slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen gäller företag med en omsättning på 0—30 000 euro under räkenskapsperioden och vars skatt på försäljningen i allmänhet överstiger den skatt som får dras av från dras av för förvärv. Till denna grupp hör nästan 80 000 företag, av vilka cirka 50 000 har en omsättning som understiger den nuvarande nedre gränsen på 15 000 euro.

Avsikten är att effekterna av skatteskärpningen ska överföras på priserna. I propositionen konstateras det dock att det är sannolikt att små företag som säljer till konsumenter och som omfattas av skattelättnaden vid den nedre gränsen inte har möjlighet att överföra den ökade skattebördan fullt ut till priserna, varvid den kvarstår som en slutlig kostnad för företaget.

Slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen gäller särskilt företag vars skattepliktiga köp som hänför sig till affärsverksamheten är ringa jämfört med försäljningen. Slopandet av skattelättnaden vid den nedre gränsen påverkar således särskilt arbetskraftsintensiva företag som beviljats lättnad och vars försäljning i huvudsak sker direkt till konsumenter. Det finns uppskattningsvis cirka 27 000 sådana företag. Bland dessa företag kommer den ökade skattebördan att utgöra en belastning hos dem som på grund av marknadsförhållandena inte kan kompensera skatteökningen genom prishöjningar.

Gränsen för verksamhet i liten skala måste höjas som compensation för den slopade skattelättnaden

Regeringen borde ha kompenserat för den förändring som följer av direktivet genom att utnyttja det nationella handlingsutrymmet. Den nedre gränsen för mervärdesskatteskyldigheten borde ha justerats genom definitionen av vad som avses med verksamhet i liten skala. Den nationella ne-

Betänkande FiUB 9/2024 rd

Reservation 2

dre gränsen för skattskyldighet får enligt direktivet vara högst 85 000 euro. Till exempel i Estland är gränsen för verksamhet i liten skala 40 000 euro.

Regeringen föreslår dock ingen ändring av gränsen för verksamhet i liten skala. För närvarande behöver ett företag inte registrera sig som mervärdesskattskyldigt eller sälja mervärdesskattepliktiga varor eller tjänster, om företagets omsättning understiger 15 000 euro per år.

Centern anser att gränsen för verksamhet i liten skala, dvs. den nedre gränsen för mervärdesskattskyldigheten, borde ha höjts till 30 000 euro. På så sätt kan småföretagarna få en skälig utkomst.

Fastställandet av den nedre gränsen är inte en helt enkel fråga, eftersom frågan påverkar konkurrensneutraliteten och därför även splittrar företagarna. Å andra sidan ligger den nedre gränsen på 30 000 euro fortfarande under den nivå som ansetts vara optimal bland annat i en undersökning som utförts av Statens ekonomiska forskningscentral. I EU-länderna är denna gräns i snitt cirka 35 000 euro. Största delen av remissyttrandena om lagutkastet understödde en höjning av gränsen. Samtidigt hade man också kunnat minska den administrativa bördan.

Företagarna i Finland har föreslagit en gräns på 30 000 euro på samma sätt som Centern. Enligt Mikro- och ensamföretagare rf bör den nedre gränsen höjas ännu mer, till minst 50 000 euro.

Skatteförvaltningen har i sitt eget yttrande om regeringens lagutkast understött en höjning av den nedre gränsen till 25 000 euro. Enligt Skatteförvaltningens yttrande minskar en högre nedre gräns för mervärdesskattskyldigheten antalet skattskyldiga som måste anmäla sig som mervärdesskattskyldiga. Däremot är det svårt att uppskatta hur många som kommer att ansöka om att bli skattskyldiga. Skatteförvaltningen förordar dock att man överväger att höja gränsvärdet till 25 000 euro, varvid det sannolikt behövs mindre personalresurser för styrnings- och övervakningsuppgifter än med den nuvarande nedre gränsen.

Skatteförvaltningens argument förefaller allt bättre grundat desto mer regeringen Orpo gör betydande, men i sig motiverade, inbesparingar i statsförvaltningen. De berör enligt uppgifterna i offentligheten kännbart också skatteförvaltningen.

I propositionen bedöms som ett alternativ en höjning av den nedre gränsen för skattskyldigheten, men regeringen har inte har föreslagit det. Enligt propositionen skulle en höjning av den nedre gränsen påverka företag inom flera olika sektorer.

De företag vars omsättning under räkenskapsperioden är 15 000—30 000 euro är verksamma inom cirka 150 olika sektorer. Cirka hälften av dessa företag är verksamma inom sex olika sektorer, av vilka frisersalongerna och tjänsterna inom skönhetsvården är mest företrädade.

Det finns cirka 50 000 företag med en omsättning på 15 000—30 000 euro, av vilka högst cirka 18 000 företag kan antas börja omfattas av skattefriheten. En höjning av den nedre gränsen till 30 000 euro i enlighet med den övre gränsen för skattelättnaden skulle på årsnivå medföra en förlust av mervärdesskatteintäkter på uppskattningsvis cirka 45 miljoner euro jämfört med en situation där den nedre gränsen inte höjs.

Betänkande FiUB 9/2024 rd Reservation 2

Den sammantagna effekten av slopandet av skattelättnaden ökar även i detta fall skatteintäkterna på årsnivå med cirka 35 miljoner euro. Trots det har regeringen inte velat göra denna kompensationsåtgärd.

Slutligen bör det beaktas att regeringens skattelinje i vidare bemärkelse missgynnar små och medelstora företag.

Regeringen gör en enorm höjning av mervärdesskatten i och med att den allmänna mervärdesskatten stiger till EU:s näst högsta, dvs. 25,5 procent. Den reducerade skattesatsen på 10 procent höjs till 14 procent. Utöver mervärdesskatten på läkemedel skärps mervärdesbeskattningen särskilt kraftigt inom flera arbetskraftsintensiva sektorer som drabbats hårt av coronapandemin (turism, kollektivtrafik, idrott och kultur). Dessutom sänks hushållsavdraget, trots att det nuvarande statsministerpartiet Samlingspartiet medan det var i opposition ville höja hushållsavdraget och på så sätt minska den svarta ekonomin.

Centern skulle inte skära ned på hushållsavdraget. Vi skulle höja den allmänna mervärdesskatten måttfullare till 25 procent och inte alls höja den reducerade mervärdesskattesatsen. Dessutom skulle Centern bland annat höja den nedre gränsen för mervärdesskatteskyldigheten till 30 000 euro och utvidga den planerade skattegottgörelsen för investeringar till även små och medelstora företag.

Förslag

Vi föreslår

att riksdagen godkänner lagförslagen enligt betänkandet, men 3 § 1 mom. i lagförslag 1 med följande ändringar: (Reservationens ändringsförslag)

Reservationens ändringsförslag

Verksamhet i liten skala

3 §

Säljaren är inte skattskyldig om det innevarande kalenderårets och det föregående kalenderårets omsättning är högst 30 000 euro, förutsatt att säljaren inte på egen anmälan har registrerats som skattskyldig.

Ikraftträdandebestämmelsen (Som i FiUB)

Betänkande FiUB 9/2024 rd
Reservation 2

Helsingfors 7.6.2024

Mika Lintilä cent

Eeva Kalli cent